

ಮಾಡಿದ್ದೇನೆಂದರೆ ಲ್ಯಾಪ್‌ಟಾಪನ್ನು ತೆರೆದು, ರಾತ್ರಿ ಕೆಲಸಿದ್ದನ್ನು ಮರಳಿ ಕಣ್ಣೊಳಕ್ಕೆ ತಂದುಕೊಂಡಿದ್ದು... ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಹೊಳೆದಿದ್ದೇನು ಕತೆಯೋ ಹಕಿಕತೆಯೋ ಎಂದು ತನಿಖಿಸಿದ್ದು. ಒಡನೊಡನೆಯೇ ಸತ್ಯಾಸತ್ಯಗಳ ಫರಕು ಪರಿಕಿಸಿದ್ದು...

★ ★ ★

‘ನೀನಿಲ್ಲೇ ಇದ್ದೀಯಾ, ಬಡಾನೀಲ್...’ ರೇಣು ಸಿಂಡರುಮೋರೆಯ ನಡುವೆ ತನ್ನೆಂದಿನ ಕಡು ‘ಮರಾಠಿ’ ಮಾತನ್ನೂ ಸಿಂಡರಿಸಿ, ಸಿಡುಕಿ ಕೇಳಿದಳು. ಅವಳ ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ಮರಳಿ ನಿಡ್ಡೆಗಳಿರುವ ತವಕವಿತ್ತು. ಅಷ್ಟೇ ನಿಡ್ಡೆಗೆಟ್ಟ ರೇಜಿಗೆಯೂ ಇದ್ದಿತು. ‘ಅಷ್ಟು ಫೋನು ರಿಂಗಾಯಿತು... ಯಾರೋ ಏನೋ! ಬಂದತ್ತಿಕೋ ಬಾರದಿತ್ತಾ?’ ಎಂದು ಮರಾಠಿಯಲ್ಲಿಯೇ ತರಾಟೆಯಾಯಿತು. ‘ಬೆಳೆಬೆಳೆಗೆ ನಿಡ್ಡೆಗೆಡಿಸಿದ ಆ ಹರಾಮ ನೆಗೆಂಬುದ್ದು ಹೋಗಲಿ...’ ಅಂತಂದು ಶಪಿಸಿ, ಅವಳನ್ನೇನು, ರೂಮು ಹೊಕ್ಕು ಹಾಸಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಮೈಚೆಲ್ಲಿದಷ್ಟೇ, ಫೋನು ಮತ್ತೆ ರಿಂಗಣಿಸಿತು. ಹೌದು! ಮತ್ತೆ ಅದೇ ಪ್ಯಾನಾಸಾನಿಕ್ಕು... ಅದೇ ಇಪ್ಪತ್ತನೇ ಶತಮಾನದ ಮುಪ್ಪು ಮುಪ್ಪು ಗೂಗಿಕೂಗು!!

ಮರುಕ್ಷಣಕ್ಕೆಲ್ಲ ರುದ್ರನೀಲ ಥಾಪಸೆಯ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಕಿವಿಬದಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ಯಾನಾಸಾನಿಕ್ಕಿನ ಹ್ಯಾಂಡ್‌ಸೆಟ್‌ನಿದ್ದಿತು. ‘ಹೆಲೋ... ಹೆಲೋ... ಕೋನ್?’ ಅಂತನ್ನುತ್ತ ಮಾತಿಗಿಳಿದ. ಅತ್ತಲ ಕಡೆಯಿಂದ ಮತ್ತೆದೇ ‘ಡೇವಿಡ್’ನ ಪ್ರಸ್ತಾಪವಾಯಿತು. ‘ನೋಡೀಪ್ಪ... ನಮಗೆ ಯಾರೂ ಡೇವಿಡ್‌ಗೇವಿಡ್ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ... ಸುಮ್ಮನೆ ಇಷ್ಟು ಮುಂಚೆ ಯಾಕೆ ಫೋನು ಮಾಡುತೀರಿ?’ ಎಂದು ಎಂದಿನದೇ ನಮ್ರತೆಯ ನಡುವೆ ಕೇಳಿದ. ಅಸಲಿನಲ್ಲಿ, ಅವನ ಕೋಪವೆಂಬ ಕೋಪವೂ ಸದಾ ಶಾಂತವಿರುತ್ತದೆ. ದೂರುತಗಾದೆ ಕೂಡ ವಿನಂತಿಯಂತಿರುತ್ತವೆ!!

‘ಸಾರ್... ನೀಲ್ ಸಾರ್ ಅಲ್ಲವಾ ಸಾರ್ ನೀವು? ನಾನು ಸಾರ್, ಡೇವಿಡ್ ಸಾರ್ ಅವರ ಮನೇಲಿಲ್ಲವರಾ, ಶರಣಪ್ಪ.... ಶರಣಪ್ಪ ಅಂತ...’

‘....!!!’

‘ಅದೇ ಸಾರ್, ನೆಲಮಂಗಲದ ಹತ್ತ ಡೇವಿಡ್ ಸಾರ್ ಅವರ ಫಾರ್ಮಿಂದ...’

ರುದ್ರನೀಲ ಥಾಪಸೆಗೆ, ಈಗ ಅಲ್ಪಸ್ವಲ್ಪ ವಿಷಯ ಅರ್ಥವಾಯಿತು. ನೆಲಮಂಗಲದ ಬಳಿಯ ಫಾರ್ಮ್ ಅಂತ ಕೇಳಿಬಂದಾಗ, ಫೋನು ಮಾಡಿದಾತ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ತಾನು ಕೈಕೊಂಡ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟೊಂದರ ಒಡೆಯ ‘ಡೇವಿಡ್ ಹ್ಯೂಸ್’ನ ಕುರಿತಾಡುತ್ತಿರಬಹುದೇನೋ ಅಂತ ಸಣ್ಣದಾಗಿ ಹೊಳೆಯಿತು. ಅರ್ಥರ್ ಡೇವಿಡ್ ಹ್ಯೂಸ್... ಎಂದು ತಂತನಗೇ ಹೇಳಿಕೊಂಡು, ಈ ಹೆಸರಿನಾತನ ಕಟುವಾದ ಫಿರಂಗೀಮೋರೆಯನ್ನು ಕಣ್ಣಿಗೆ ತಂದುಕೊಂಡು, ‘ಡೇವಿಡ್ ಸಾರ್ ಅಂದರೆ ಮಿಸ್ಟರ್ ಹ್ಯೂಸ್ ಅವರ ಬಗ್ಗೆಯಾ ನೀವು ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದು?’ ಎಂದು ಕೇಳಿದ. ಫೋನು ಮಾಡಿದಾತ, ‘ಹೌದು ಸಾರ್...’ ಅಂತಂದ.

‘ನಿಮ್ಮ ಹೆಸರೇನಂದಿರಿ?’

‘ಶರಣಪ್ಪ ಸಾರ್...’

‘ಓಹ್... ಶರಣಪ್ಪ! ಅದೇ... ಅದೇ... ಡೇವಿಡ್ ಹ್ಯೂಸ್ ಅವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅಡುಗೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದರಲ್ಲ, ಗುಲ್ಬರ್ಗಾ ಸೈದಿನವರು...?’

‘ಹಾಂ ಸಾರ್... ಹಾಂ...’

‘ಸರಿ... ಈಗ ಹೇಳಿಪ್ಪ. ಏನು ಸಮಾಚಾರ? ಇಷ್ಟು ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಯಾಕೆ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ...’